Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40516
Copyright: Melk, Benediktinerstift

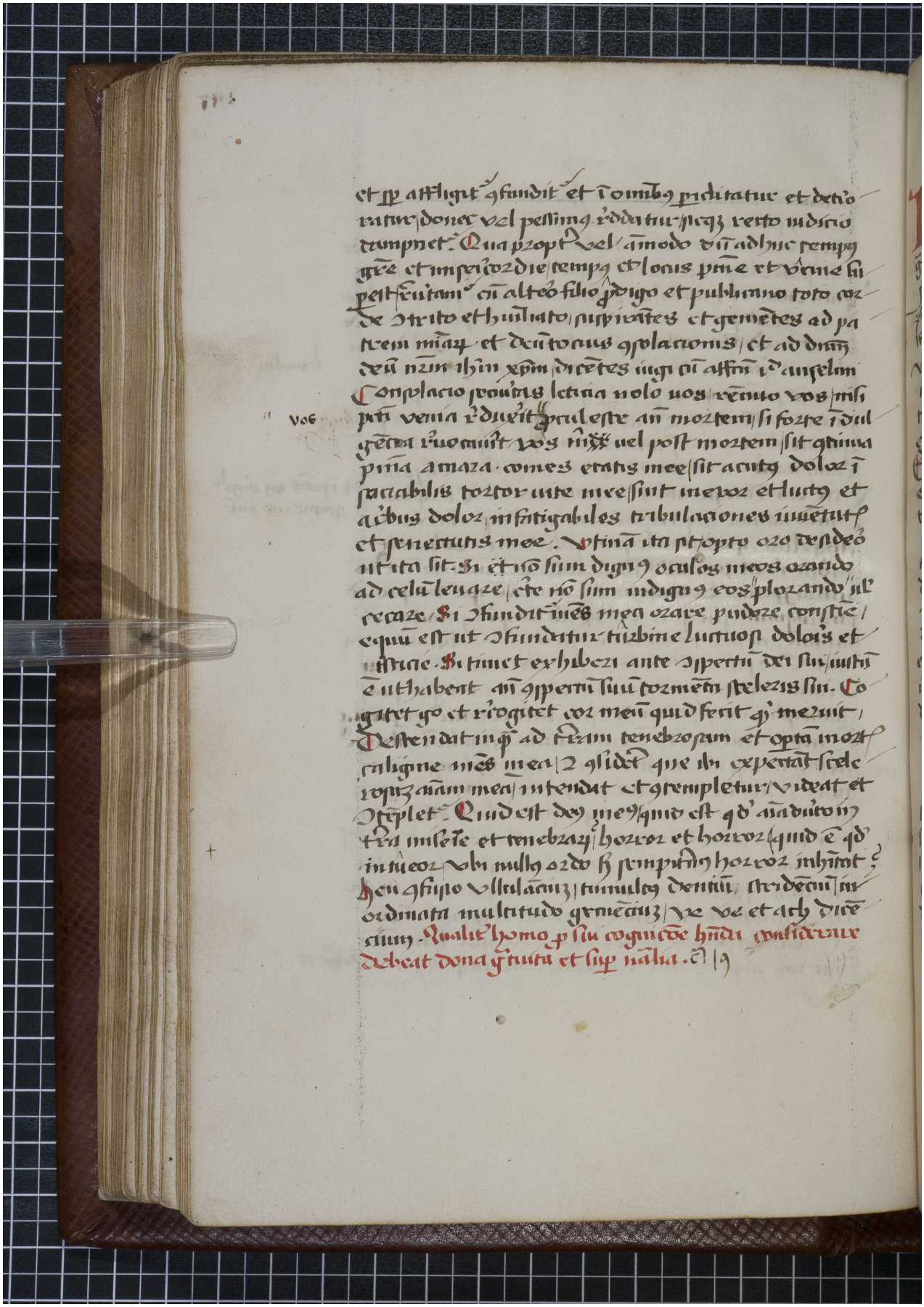

et ipse affligit confundit et iniquitatem predicatur et deni-
gratur donec vel pessimus reddatur sicque rectus iudicio
dampnet. Quia propter vel quomodo diu adhuc tempus
gratie et imperiorum die tempus et locus prime et veneni
pestifeustam cum altero filio Jhesu et publicano toto cor-
de contrito et humiliato supplicantes et gementes ad pa-
trem misericordie et deum totius consolationis et ad dominum
deum nostrum ihesum xpm dicentes mihi cum affuit ut anselmum
Consolacio provenit letitia nolo nos remoto vos misi
pati venia reduxit quia este an mortem si forte iudul
gentia reuocauit vos missis uel post mortem sit quinta
prima amara comes erratis mee sit acuta dolor in
sacrabilis torpor ante mee sint meror et luctus et
acibus dolor infatigabiles tribulationes iuuentutis
et senectutis mee. Vtinam ita sit propto oro desideo
ut ita sit. Si et iste sum dignus oculos meos orando
ad celum leuare et ego sum indignus eos plorando ad
recare. Si confundit ines mea orare pudore confusie
equum est ut confundatur turbine luctuosi doloris et
ultrice. Si timet exhibere ante aspectum dei suum iustum
et habebit an aspectum suum tormentis stelezis sin. Co-
gitet ego et cogitet cor meum quid fecit qui meruit
Descendat in ipsum ad terram tenebrosam et opta mor-
caligine ines mea. Quid est que ille expectat sede
roque animam meam intendat et gremplectur videat et
contemplet. Quid est dies mey quid est quod amaduito in
tera insete et tenebray horror et horror quid est quod
in tuo cor ubi multo ordo sempiternus horror inhiat?
Heu quisque vlulatuus tumultus denium strideum in
ordinata multitudo gemitus ve ve et ach dice
sium. Qualiter homo per sui cognicione hominis considerare
debeat dona gratuita et sui natura. Cap. 19